

C₂ 188: 1-3

Jatkun kotelossa C₂ 6

Juho Hurmelainen

J. H. Eukon aulio

Puktaakrikujoiteltu Capital J. H. Eukon
kujeista Juko (Johannes) Kuumalaiselle

3.2. vuolla ei mainilla

22.2. 1899

31.1. 1906

Lähettiläjä
Juhon Hur-
malainen.

1/2 Cannes, 3 rue Marseau.

Rakas Veli Johannes Hurmalainen!

Kortilla jo Sinulle ilmoitin, että koetan gyystämääsi laulua kypätä. Lienehän se saapunut käsiisi, koska sen vahingossa varustin 25 c postimerkillä.

Kähdoinkin voin minä nyt sanoa, että tänään pääsin kypäykseni loppuun ja kun sen nyt vielä kertaalleen Sinua varten kirjoitan, niin lähtee se luomenna Suomea katti matkalle. Mutta onko se otollinen, innostuttako siitä, ja ennen muuta innostuuko siitä säveltäjä, jonka sille pitäisi säivet antaa? Oisinkin suomit että kirjessäsi olisit maininnut säveltäjän nimen. Meillä on jo kyp-
liksi oikeita taidesäveltäjiä, joiden puoleen on tilai-
saus kääntynyt, joka tapauksessa sihtää hänen olla kan-
sallisesti innostunut mies. Koinestähän, hänen sävelestään,
riippuu koko laulun merkitys tulevaisuudessa.

Tällaiset isänmaalliset sepitykset alkavat minulle käydä yhä vaikeammiksi, koska sitä ainetta olen jo niin usein kuluttanut, että uusissa opityksissä helpposti eksyn itseäni mukailemaan. Sen vuoksi oisinkin, että tarpeen hetkinä käännyttaisii nuorempien seppien puo-
leen, joilla taas on vuraastaan omanluontainen suu-
delta tuoksahava käsittelytapia jos ne kerran jo ovat jo-
takuinkin omille jalvoilleen kohonneet. Mutta Karjalassa
ja Viipurin kynnnyksellä kun Sinä maataisi palvelet

ja vielä entinen oppilaani olet, niin en Sinulta voinut
pyttämästä kiittäyttyä. Vaikka tuli siihen väliin sittenkin
este: Hyvinkään laulujuhla. Heillekin giti tänä myrskyise-
nä aikana parastansa koettaa. Molemmista olen minä
nyt päässyt, jospa vaan onnistuisimme laulattamaan
suomalaisen itsetajunnan koko Suomen kansan sydäm-
meen!

Ensi värsy sepityksessäni ei välttämättä kuulu lau-
lun kokonaisuuteen. Kun ajat parantuvat voipi sen
hyvästi jättää pois. Mutta tällä hetkellä, kenties vielä
kauankin on se ajan mukainen.

Menestykseen juhlamme hyvin ja onnistukoon myös lau-
luni säveltäjä ja ennen kaikkia vahetkoon isänmaamme
tulevaisuus kirkkaammaksi!

Sinua ja koko perhettäni sekä opistoani tervehti
hartaassa ystävyysässä
J. H. Erkkö.

Lähteväsi on vottieni helmikuun 16 päivästä alkaen
maaliskuun lopulle: France, Antibes Château de l'Esperance.
Runon saatuaasi gyystäisen Sinun minulle vaikka vaan
kortilla ilmoittamaan oletko sen saanut ja kuka on suos-
tunut säveltäjäksi. Ehkä sopii runon nimeksi parem-
min Rajamailla kuin Karjalassa tai Raja Karja-
lassa.

22/2 99 Antibes, Château de l'Espérance.

Rakas Yrjö Teli?

Yrjö nyt sain kirjuri, josta suuri kiitos. Olen
hyvilläni, että olet ja olet laulun tyytyväisiä. Ja sii-
täkin iloitsen, että edes jokuakin hyvä muisto
koulun ajoilta mielesi on jäänyt. Mutta säveltäjä
laululle - se on välttämätön! Ja sitä pitää kiiruk-
taa, että jääpi aikaa myös laulun harjoittamiseen.
Onni kyllä olisi, jos Emil Genetz säveltämään suos-
tuisi. Mutta jollei hän suostu, niin ystäväistä sä-
veltäjästä populaarisin varmaankin on Merikanto,
joka ennenkin on minun laulujani säveltellyt. Or-
mas Järnefelt ja Sibelius ovat suuria kampsitooreja,
mutta tokkopa ne suostuisivat edes yrittämäänäkään.
Robert Kajanusella tuskin myöskään on aikaa. Sitten
on kansallismielinen säveltäjä E. Kaila, mutta
ottaisiko hän semmoista tehtävää, en tiedä. Vielä
muori lahjakas Melartin Käkisalmeista. Sitten Emil
Hoari on stevä sovittaja, mutta en osaa sanoa
voisiko hän pitää laatua alkuperäistä työtä
ottaa tehdäkseen.

Merikannolla huolen paraita olen sävel-
täjänä sen laulun ("Tärimme"), jonka kirjoitin Hy-
vinkään kesäjuhlaa varten. Sekin laulu koskee
kipeätä asemaamme. Lienee siis paras, jos Genetzillä

saat kieltävän vastauksen, että teet käyntiä eri säveltäjien
luona kunnes tapaat semmoisen, joka vakuttua valmistaa-
vansa. Tätä laulua aluksi esim. Järnefeltille. Hän ei
pitä sitä, jollei hän lue valmistuvansa, mutta hän voi
pi neuvoa kenen quoleen on käännettävä. Jos Rajanus
olisi sinua lähinnä, niin neuvosin ensin kääntymään
hänen quoleensa. Mutta yleensä minä en ole varma
kuka heistä minun kyhäykseeni innostuu. Jollei Genetz
suostu, soipi hän ainakin sinua opastaa kenen
lue on käännettävä. Olkoon ymmärrys sanojen sekä
sävelleen peluna! Kuten sinua, perhettäsi ja opisto-
asi ystäväisistä tervehdyksestä. Hyvät henget tätä
hallitko! Ystäväydessä
Ej. H. Erkkö.

Minun neuvostani sinä et tule kullua oisaa-
maksi. Kun tietäisin kuka säveltäjä sanoistani
innostuu, niin sanoisin: mene hänen luoksensa.
Hyvinikin halulla tahtoisin ensi kesänä käydä per-
hettäsi näkemässä, tertiuaasi tervehtimässä. Täällä luo-
lee nyt vahvasti; munten mandelit ja rapihlajat
aj. m. kukkirat, greippo laulaa.

tunut, mutta jälleen virkistynyt. Mitä sitten tapahtui, sitä en tiedä edeltä sanoa. Palvelushaluinen hyvälle alialle olen. Mutta olen myöskin varma Teillä ympärilläni olevan tuoreita voimia tarpeeksi tarjolla. Sillä minään oikealahjaisena gubujana en itseäni guide.

Sinulle, omillesi ja Karjalallesi kukkanisaa ja sa-
toisaa onnea, opistallesi onnea toivottaa sydämestään
veljesi
J. H. Erkkö.

P. S.

M. Uotinen ei luonani ole käynyt.
sama.

Herava 31/1, 1906.

Veliseni!

En anteeksi, että nyt vasta riennän vastaa-
naan kirjellesi 23/1 piltä. On ollut vaikea vastata. Her-
moni viime aikoina ovat taas ollut entistäkin väsy-
neemmät. Tiime aikojen onnellipahat ovat lisääneet
perinnettömättäni, josta taas on johtunut yhä suu-
rempi hajamielisyyys ja aivovoimien vähentyminen. Jos
olisi varoja, niin antautuisin johonkin hermo-
parantolaan koti- tai ulkomaalla. Mutta ehkä nyt myöskin
taas uni paranee, niin hermot täällä kotonaakin vah-
vistuu. Kunpa saisin taloni myödyksi, niin pääsisin
täättä vattamaantieltä jonkun rauhallisen metsätien
varrelle.

Sitten en kelpaa gubujaksi, joksi minua juhlaanne
pyytelitte. Luonon hengityselinteni vuoksi ja Wilkkeen
koulussa joka herät minun ääneni portui. Siksi gitä
minun koko toimesta eronkin ottaa. Nytkin vähän
pitemmän puheen jälkeen varsinkin ulkoilmassa, ää-
neni portuu gitkäksi aikaa. Näin kävi viimekin ke-
pänä Viipurin laulujuhlan lopussa pitämäni puheen
jälkeen. En siis uskalla mitään lupata, vaikka oli
pöytäkin minulla erikoistunteita Viipurilaisten suo-
sikkikoulun, eli Lallukan lempilasta kohtaan.

Elämässäni olen usein ollut nupunut ja muser-

paat kieltävän vastauksen, että teet käyntiä eri säveltäjien
luona kunnes tapaat semmoisen, joka vakuttaa valmistava-
ansa. Tätä laulua aluksi esim. järnefeltille. Hän ei
pitä sitä, jollei hän luule valmistavansa, mutta hän voi
pi neuvoa kenen quoleen on käännättävä. Jos Rajanus
olisi Sima lähemmä, niin neuvoisin ensin kääntymään
hänen quoleensa. Mutta yleensä minä en ole varma
kuka heistä minun kyhäykseeni innostuu. Jollei Gnety
puostu, voipi hän ainakin Sima opastaa kenen
luo on käännättävä. Olkoon Jumala sanojen sekä
sävelleen peluna! Kütän Sima, perhettäsi ja opisto-
asi ystäväällisestä tervehdyksestä. Hyvät henget tätä
hallitko! ystävydessä
Ej. H. Erkko.

Minun neurostani Sima et tule hullua viisaam-
maksi. Kun tietäisin kuka säveltäjä sanoistani
innostuu, niin sanoisin: mene hänen luoksensa.
Hyvinikin halulla tahtoisin ensi kesänä käydä per-
hettäsi näkemässä, tertiuaasi tervehtimässä. Täällä luo-
lee nyt vahvasti; muuten mandelit ja orapihlajat
aj. m. kukkivat, geippo laulaa.